

han have støtte til. De 100.000 passagerer er vi enige om, og den ene million euro er i hvert fald jeg enig i, for så har man et mål, som man sender til Kommissionen.

Kommissionens forskellige kommissærer, som arbejder med de opgaver – jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det jo ikke bare er transportkommissæren, der arbejder med disse forhold på de små øer – skal være enige. Når de så i Finland hører om debatten her i Folketinget, og når ministeren om lidt får opbakning til de krav, vil de i hvert fald ikke gå under de krav, som Danmark har, og så kommer vi til at være med til at lægge niveauet. Hvis der så er fem ruter tilbage, der skal i licitation, så gør vi det. Så er der i hvert fald en stor chance for, at prisen bliver lavere.

Netop det, der står i det forslag til vedtagelse, som er fremsat af regeringspartierne og Dansk Folkeparti, at man skal forsøge at arbejde for, at rederne skal overtage det materiel, der er der, og det personel, der er der, betyder, at vi altså har forladt alle de 37 småøer, som vi var ude at kære forskellige opgaver for. De får lov til at køre videre. Det siger jeg tak for, for det er ikke til at lave om.

Men hensyn til dem, der er større, skal vi jo altid på et eller andet tidspunkt sætte en grænse for, hvor vi vil have udbuddet. Det har ministeren så gjort, og det synes jeg at han skal have opbakning til. Så kan andre synes noget andet, det er for så vidt op til den enkelte, men jeg synes, det er naturlige krav at gå ind i forhandlingerne med.

Det kan så godt være, at andre lande kommer og vil have det højere, og så må ministeren tage det ansvar, at han må gå ind i de forhandlinger. Men jeg er stolt af, at det er Danmark, der er førerlandet i de forhandlinger og presser Kommissionen. Det synes jeg at der skal falde i hvert fald nogle rosende udtalelser om i dag.

Jeg vil kun sige, at hvis vi får fem udbud, så lad os tage dem: Kan ministeren forhandle sig frem til andre ting, siger vi også tak for det. Men der skal være en grænse, hvorfra vi har udbud, det går jeg ind for.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det er ganske svært at forstå tankegangen i det, hr. Ikast siger, for hr. Ikast siger, at det er Danmark, der ligger i front i feltet af de lande i EU, der er interesserede i det her. Hr. Ikast går så ud fra, at de andre lande ikke vil gå under Dan-

mark, så det altså er Danmark, der lægger niveauet, men hvorfor lægger Danmark så ikke ud med at sige til sine samarbejdspartnere: Vi vil godt have alle 42 med, så vi foreslår f.eks. 2 mio. euro som grænse, for det sikrer, at Læsøfærgerne ikke skal i udbud?

Som hr. Kaj Ikast fremstiller det, vil der faktisk være mulighed for at skabe alliancer med andre EU-lande i forhold til det niveau, Danmark spiller ud med. Men hvis Danmark ikke spiller ud, er det på forhånd sikkert, at niveauet kun bliver det, Danmark har foreslået, for det er Danmark, der ligesom slår tonen an.

Det, hr. Ikast siger, er jo i virkeligheden, at Danmarks forhandlingsstrategi, hvis man vedtager hr. Icasts eget forslag, er temmelig tåbelig, fordi man på forhånd har afskåret sig fra efterfølgende at forbedre det. Jeg vil godt bede hr. Ikast forklare, hvorfor han på forhånd vil begå en sådan fejltagelse.

(Kort bemærkning).

Kaj Ikast (KF):

Der er bl.a. den forskel på hr. Keld Albrechtsen og mig, at jeg har været minister. Jeg har siddet og forhandlet de her sager nede i EU, og jeg ved, at når man har fundet et niveau, som man har en chance for at komme igennem med, skal man lade være med at sige, at så vil man også have det og det, inden man ved, hvor de andre lande står.

Jeg synes, det er en uhyre fornuftig taktik, ministeren har valgt. Han ved, at han kan komme igennem med om ikke det alt sammen så det meste af det. Så kører han det igennem og får en succes. Hvis han derimod skulle følge hr. Keld Albrechtsen, vil han komme derved med noget, som endnu ikke har været forhandlet. Skal han så komme hjem med en skandale, fordi han ikke har fået noget igennem? Jeg synes, det er et naturligt niveau, ministeren har forhandlet sig frem til, og derfra skal der være udbud.

Derfor tror jeg, at Finland vil støtte det, at Grækenland vil støtte det, at England vil støtte det, at Irland vil støtte det, og det vil stille og roligt komme på plads, måske med enkelte forbedringer.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Kaj Ikast har utvivlsomt utrolig mange erfaringer som minister.